

Sygn. akt III Ca 1907/15, III Ca 1908/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędzia SO Marcin Rak

SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K. i K. K. (1)

przeciwko A. D. (1)

o alimenty

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 16 września 2015 r., sygn. akt IV RC 803/14

1. ***zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 o tyle, że od dnia 10 grudnia 2015 roku płatność zasądzonych alimentów następuje do rąk ojca powódek T. K.;***
2. ***oddala obie apelacje w pozostałej części;***
3. ***znosi między stronami koszty postępowania odwoławczego.***

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Marcin Rak

UZASADNIENIE

Małoletnie powódki M. i K. siostry K. działające przez rodzinę zastępczą B. K. domagały się od pozwanej A. D. (1) alimentów w kwocie po 1.200 zł na rzecz każdej z małoletnich. W uzasadnieniu żądania rodzina zastępcza podała, że pozwana jest matką małoletnich, nie łoży na utrzymanie dzieci od 2010r. W postępowaniu I. N. 344/11 w zeznaniach pozwana podała, że osiąga dochody na poziomie 10.000 zł netto, ponadto nabyła pół domu jednorodzinnego w R..

Pozwana A. D. (1) na rozprawie w dniu 16 września 2015r. uznała żądanie do kwot po 300 zł na rzecz każdej z małoletnich powódek i wniosła o oddalenie powództwa w pozostałej części.

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem z dnia 16 września 2015r. zasądził od pozwanej A. D. (1) na rzecz małoletnich powódek M. K. i K. K. (1) alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich powódek tj. łącznie 600zł, płatne do rąk rodziny zastępczej B. K. do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 września 2014r. oraz oddalił powództwo w pozostałej

części. Nadto Sąd odstąpił od obciążania pozwanej kosztami postępowania oraz nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że rodzice małoletnich powódek M. K. ur. (...) w R. i K. K. (1) ur. (...) w R. - A. D. (1) i T. K. mają ograniczoną władzę rodzicielską nad małoletnimi w ten sposób, że dzieci umieszczone są w rodzinie zastępczej u B. K. na mocy postanowienia tut. Sądu z dnia 20 grudnia 2012r. w sprawie I. N. 344/11.

B. K. jest siostrą ojca małoletnich. Początkowo sprawowała pieczę nad małoletnimi, a funkcję rodziny zastępczej pełni od ubiegłego roku.

Koszt utrzymania każdej z małoletnich powódek ocenia na 2.400 zł miesięcznie, uwzględniając w przypadku K. – koszt wyżywienia 420 zł, środków czystości 90 zł, zajęć dodatkowych 250 zł w tym nauki języka angielskiego (40 zł koszt jednej lekcji, lekcje są co najmniej raz w tygodniu), zajęć w zespole tanecznym (...), zajęć plastycznych - 15 zł miesięcznie, dodatkowo - kino, basen i lodowisko, dwa-trzy razy w tygodniu - ok. 40 zł miesięcznie. B. K. codziennie zawozi K. do szkoły i na zajęcia dodatkowe, koszt paliwa wynosi 100 zł miesięcznie, wydatki szkolne 420 zł, w tym opłata za szkołę 100 zł miesięcznie, około 160- 170 zł obiady, przybory szkolne, wycieczki szkolne, wyjścia ze szkoły i imprezy, ubezpieczenie i komitet rodzicielski, mundurek i strój galowy, zabawki dla innych dzieci z okazji urodzin - ok. 60 zł miesięcznie, odzież i obuwie - 290 zł miesięcznie, komputer - 150 zł miesięcznie (płyty, naprawy, zakup nowego sprzętu w przyszłości). Małoletnie powódki mają dwa laptopy kupione przez ojca. Koszt wakacji i ferii zimowych wynosi 200 zł. B. K. wyliczyła także koszt zużycia suszarki, żarówek na kwotę 20 zł miesięcznie, pościeli na 10 zł miesięcznie, wyposażenia pokoju dzieci i malowania na 50 zł miesięcznie. Dodatkowo zakup sprzętu sportowego – 120 zł miesięcznie: rowery, hulajnogi (w tym zakup nowego sprzętu w przyszłości). K. jest pod stałą opieką pulmonologa, bierze lekarstwa na stałe co kosztuje 100 zł miesięcznie łącznie z witaminami.

Na koszty utrzymania małoletniej M. K. przewiduje miesięcznie następujące kwoty: na wyżywienie - 490 zł, na środki czystości – 110 zł, opłatę za paliwo 50 zł, wydatki szkolne 290 zł, lekarstwa 60 zł w razie choroby, na odzież 420 zł, poza tym pozostałe wydatki kształtują się tak jak w przypadku małoletniej K.. Opłaty za mieszkanie w części przypadającej na małoletnie wynoszą 240 zł (prąd, podatek, ogrzewanie, woda, wywóz śmieci).

T. K. łoży na utrzymanie małoletnich 2.400 zł łącznie. Z Ośrodka Pomocy (...) B. K. otrzymuje 2.000 zł od października 2014r. Wcześniej otrzymywała 800 zł. Te kwoty wystarczają na utrzymanie małoletnich.

Pozwana nie przekazuje żadnych pieniędzy na rzecz dzieci ani nie kupuje im niczego. Ostatni raz widziała się z dziećmi w zeszłym roku w listopadzie, ostatnio była w szkole u dzieci. B. K. razem z córką w wieku 14 lat i małoletnimi powódkami zajmuje jedno piętro w domu dwurodzinnym, drugie piętro zajmuje jej siostra. Ojciec małoletnich mieszka osobno.

A. D. (1) ma mieszkanie w R., mieszka jednak w W. u siostry. W R. jest raz w miesiącu celem załatwienia formalności, większość czasu spędza w W.. Mieszkanie w R. kupiła dla dzieci. Pozwana od 2012r. prowadzi działalność gospodarczą w branży budowlanej. W 2012r. dochody kształtowały się na poziomie około 10.000 zł miesięcznie. W roku 2013 pozwana poniosła stratę z tytułu działalności gospodarczej w kwocie 4.463,12 zł. W roku 2014 pozwana uzyskała dochód w kwocie 11.299,38 zł. Dochody pozwanej obniżyły się kiedy uczestniczy w sprawach przed sądem, toczy się bowiem sprawa o molestowanie córki pozwanej z pierwszego małżeństwa przez T. K., sprawa o kontakty z małoletnimi powódkami, o władzę rodzicielską, o pobicie pozwanej przez B. K.. Pozwana często przyjeżdżała do R., co spowodowało obniżenie dochodów, nie umiała skupić się na pracy, chciała odzyskać dzieci, zaczęła tracić kontrolę na tym co się dzieje na rynku w W.. W 2013r. miała już długi w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, na dzień 5 stycznia 2014r. zaległości pozwanej wobec Zakładu wynosiły 17.764,23 zł plus odsetki za zwłokę w łącznej kwocie 1.828 zł z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, 7.565,56 zł plus odsetki za zwłokę w łącznej kwocie 886 zł z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, 1.359 zł plus odsetki za zwłokę w łącznej kwocie 89 zł z tytułu Funduszu Pracy. A. D. (1) obecnie faktycznie nie prowadzi działalności gospodarczej, nie uzyskuje żadnych dochodów, chociaż nie wyrejestrowała działalności. W zeszłym roku pozwana wzięła kredyt na bieżące utrzymanie w kwocie 28.000 zł, mimo, że już nie miała dochodów i wcześniej zaciągnięte zobowiązania (kredyt za mieszkanie w R. spłacany w ratach po 1200 zł miesięcznie, zaległość

w spłatach w kwocie 12.000 zł.). Pozwana dwa kredyty wzięła na firmę, suma rat wynosi ok. 3.500 zł. Pozwana nie spłaca tych kredytów. Łącznie jej dług przekracza 300.000 zł.

Pozwana nie ma żadnego zawodu, jest po kursie gastronomicznym, twierdzi, że ma na utrzymaniu córkę A. w wieku 19 lat, która studiuje i częściowo mieszka z pozwaną a częściowo w mieszkaniu po zmarłej babci ojczystej, pozwana zapewnia jej wyżywienie. Z kolei pozwanej wyżywienie zapewnia jej siostra. A. D. (1) nie ponosi kosztów związanych z mieszkaniem u siostry. Obecnie robi kanapki i sprzedaje je na dworcu w W., zarobek wynosi 40 - 50 gr od jednej kanapki. Ostatnio okazało się, że mieszkanie w R. jest zajęte na poczet egzekucji alimentów.

Do zeszłego roku pozwana spotykała się z dziećmi, przywoziła im prezenty: ubrania, drogie zabawki, nigdy nie dawała pieniędzy.

T. K. ma stały kontakt z dziećmi i wie jakie mają potrzeby. Dobrowolnie na rzecz córek płaci 2.500 zł miesięcznie od ok. dwóch lat, płaci też 2.000 zł do Ośrodka Pomocy (...) za pobyt dzieci w rodzinie zastępczej 2.500 zł jest przeznaczone na ubrania dla małoletnich, jedzenie i wakacje. T. K. prowadzi działalność gospodarczą - świadczy usługi transportowe i handel węglem. W roku 2014r. uzyskał dochód w kwocie 176.677,99 zł. W tym roku zmniejszyły się jego dochody o połowę w związku z sytuacją w górnictwie. Obecnie dochody wynoszą 4.000 – 5.000 zł miesięcznie.

Ojciec małoletnich spłaca kredyt na dom, w którym mieszka z żoną i dzieckiem. Spłaca go w ratach po 3.200 zł miesięcznie i 1.500 zł miesięcznie tytułem ubezpieczenia. Żona ojca małoletnich nie pracuje. Na utrzymanie żony, dziecka i swoje przeznacza ok. 3.800 zł miesięcznie.

T. K. ma dwa samochody terenowe w środkach trwałych firmy, na które są wzięte kredyty, osiem samochodów ciężarowych w środkach trwałych firmy. Prywatnie nie ma żadnego samochodu, zatrudnia siostrę B. K. , która uzyskuje wynagrodzenie w kwocie ok. 1.500 zł miesięcznie.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres tych świadczeń ustawodawca określił w art. 135 § 1 k.r.o., uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Sąd wskazał, że na zaspokojenie potrzeb małoletnich powódek rodzina zastępcza ma do dyspozycji kwotę 2.250 zł na rzecz każdej z małoletnich, ponieważ ojciec małoletnich przekazuje kwotę 2.500 zł na rzecz obu córek a Ośrodek Pomocy (...) przekazuje 2.000 zł. Ojciec małoletnich wpłaca na rzecz ośrodka 2.000 zł.

Zdaniem Sądu kwota 2.400 zł na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb każdej z powódek jest zawyżona, a wątpliwości budzi koszt środków czystości dla każdej z małoletnich – 90 zł miesięcznie, zakup sprzętu sportowego -120 zł miesięcznie i sprzętu komputerowego – 150 zł miesięcznie. Sąd pokreślił, że alimenty mają służyć zaspokojeniu bieżących potrzeb, a nie przyszłych i nieuzasadnionych, jednak sytuacja majątkowa i finansowa ojca małoletnich pozwala na zabezpieczenie wszystkich potrzeb dzieci i rodzina zastępcza dysponują żadaną kwotą.

Sąd wskazał, że możliwości zarobkowe i majątkowe matki małoletnich są znacznie ograniczone. Obecnie A. D. (1) nie uzyskuje dochodów, a jej zobowiązania finansowe przekraczają 300.000 zł. Nadto korzysta z pomocy siostry, a jej majątek został zajęty na poczet długów, dlatego sąd uznał, że w tej sytuacji pozwana nie jest w stanie łożyć alimentów w wysokości przekraczającej łącznie 600 zł, do której to kwoty uznała żądanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał na zasadzie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Apelację od tego orzeczenia wniosły obie strony.

Powódki zaskarżyły wyrok w części oddalającej powództwo zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, tj.: art. 135 k.r.o. poprzez jego błędną wykładnię wynikającą z przyjęcia, iż podstawą ustalenia możliwości zarobkowych pozwanej są faktycznie uzyskiwane dochody, podczas gdy możliwości zarobkowe winno ustalać się potencjalnie mając również na uwadze sytuację majątkową zobowiązanego zwłaszcza, że pozwana w poprzednich postępowaniach i wywiadach kuratora podnosiła, że zarabia 10.000 zł miesięcznie oraz jest właścicielem odrębnej własności lokalu mieszkalnego i potencjalnie może uzyskiwać czynsz w kwocie co najmniej 1000 zł miesięcznie; art. 129 § 2 k.r.o. poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że w sytuacji faktycznego zaspokajania potrzeb małoletnich poprzez jednego z rodziców nic jest konieczne ustalenia stopnia obowiązku alimentacyjnego drugiego z obowiązanych w części odpowiadającej jego możliwościom zarobkowym i majątkowym; przy uwzględnieniu, że T. K. nie tylko samodzielnie łoży na utrzymanie małoletnich, ale również pokrywa wszystkie opłaty wynikające z decyzji o umieszczeniu dzieci w rodzinie zastępczej tj. po 1.000 zł na K. K. (1) i 1.000 zł na M. K.

Nadto zarzuciły naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. poprzez dowolne uznanie, że: pozwana ma na utrzymaniu A. D. (2), podczas gdy brak jakiegokolwiek dowodu na okoliczność konieczności ponoszenia przez pozwaną kosztów utrzymania pełnoletniego dziecka faktycznie mieszkającego wraz z ojcem oraz, że sytuacja majątkowa pozwanej jest znacznie ograniczona, podczas gdy rzekome załamanie dochodów zbiegło się z wytoczeniem niniejszego powództwa, a pozwana zaniechała jakichkolwiek prób uzyskania pożytków z tytułu najmu z majątku - nieruchomości w R. oraz nie podjęła próby sprzedaży nieruchomości narażając się tym samym świadomie na dalszy ciężar ponoszenia kosztów spłaty zaciągniętego kredytu hipotecznego przy jednoczesnym ustaleniu przez Sąd, że pozwana w R. nie mieszka i nie zaspokaja swoich potrzeb mieszkaniowych, a także, że pozwana ma ograniczone możliwości uzyskiwania dochodów, podczas gdy pozwana przy przedłużających się rzekomo ujemnych wynikach finansowych przedsięwzięcia nie podjęła żadnych kroków w celu zamknięcia działalności gospodarczej.

Na tych podstawach wniosły o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienia powództwa w całości oraz uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego jako części kosztów procesu.

Pozwana wniosła apelację w części wnosząc o jego zmianę ponad kwoty uznane w niniejszej apelacji po 100 zł na każdą z powódek.

W uzasadnieniu podniosła, że oprócz powódek pozwana ma jeszcze córkę z poprzedniego małżeństwa, która pozostaje na jej wyłącznym utrzymaniu. Nadto podniosła, że chcąc utrzymywać kontakt z małoletnimi ponosi koszty dojazdu z W. do R. w wysokości około 250 zł, a obciążenie pozwanej alimentami w kwocie po 300 zł, pozwala ojcu powódek „niszczenie jej pod względem materialnym, psychicznym i emocjonalnym”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie małoletnich powódek przyjmując podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materialne dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne.

Sąd Okręgowy uwzględnił przy tym okoliczność, że po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy w Rybniku, postanowieniem z dnia 18 listopada 2015r. tego Sądu w sprawie o sygn. akt IV Nsm 930/15, rozwiązano rodzinę zastępczą B. K. ustanowioną dla małoletnich powódek oraz powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi ojcu małoletnich T. K. poddając wykonywanie władzy rodzicielskiej ograniczeniu w postaci stałego nadzoru kuratora sądowego.

Z tą modyfikacją, ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Wskazana powyżej zmiana stanu faktycznego, co do zasady, nie podważyła zasadności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego odnośnie obciążenia pozwanej obowiązkiem alimentacyjnym względem małoletnich powódek. Doprowadziła wyłącznie do zmiany osoby uprawnionej do odebrania i egzekwowania alimentów w imieniu małoletnich.

Wskazać należy, że zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o., zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka winny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969r., III CRN 350/69; uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/87), przy czym obowiązek dostarczania, w ramach obowiązku alimentacyjnego, środków utrzymania i wychowania przez rodziców na rzecz dziecka nie obejmuje świadczeń zwyczajowo przyjętych i życiowo celowych, ale niesłużących zaspokajaniu bieżących usprawiedliwionych potrzeb usprawionego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2008r., I OSK (...)).

Obowiązek alimentacyjny musi również uwzględniać wynikający z art. 96 § 1 k.r.o. obowiązek rodziców troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Wedle natomiast art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie także wtedy, gdy nie znajduje się w niedostatku. Z powyższego płynie więc wniosek, że rodzic powinien dzielić się z dzieckiem nawet skromnym dochodem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2000r., I CKN 1077/99).

Z treści art. 135 k.r.o. wynika, że określenie wysokości obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego względem dziecka uzależnione jest nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb, ale również od możliwości zarobkowych zobowiązanego. Roszczenie alimentacyjne, jeśli istnieje, może być uwzględnione tylko w takim zakresie, w jakim jest usprawiedliwione potrzebami uprawnionego bieżącymi lub niezaspokojonymi i jest ograniczone możliwościami majątkowymi oraz zarobkami zobowiązanego. Wyznaczają one górny pułap świadczeń alimentacyjnych, nawet gdyby nie zaspokajały w pełni usprawiedliwionych potrzeb (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1972 r., III CRN 470/71; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., III CRN 470/71).

Zgodnie z uchwałą Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r. (III CZP 91/86) przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W uzasadnionych przypadkach obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie, np.: niewykonywanie przez obowiązanego wyuczonego i dobrze wynagradzanego zawodu, podjęcie zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin, bądź też praca dorywcza.

Nie można również pominąć, iż stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Powyższe przesłanki zostały prawidłowo zastosowane przez Sąd Rejonowy.

Zakres usprawiedliwionych potrzeb każdej z małoletnich powódek został ustalony na kwotę 2.400 zł miesięcznie. W toku postępowania apelacyjnego nie zachodziła potrzeba uzupełnienia tego stanu faktycznego, w szczególności z uzupełniającego przesłuchania stron, zwłaszcza, iż ojciec małoletnich powódek jednoznacznie wskazał, że koszty utrzymania powódek nie uległy zwiększeniu.

Pozwana, w zakresie ponoszenia ich kosztów nie partycypuje w żaden sposób, ani nie wypełnia również swojego obowiązku w sposób określony w art. 135 § 2 k.r.o., w związku z czym, obowiązek ten winna spełniać poprzez świadczenie pieniężne.

Niemniej jednak, jak wskazano powyżej, zakres tego obowiązku zależy od możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanej. Sąd Okręgowy podziela, że zakres obowiązku alimentacyjnego obciążającego pozwaną obowiązkiem alimentacyjnym w wysokości po 300 zł na rzecz każdej powódek, odpowiada jej możliwościom majątkowym i zarobkowym. W toku postępowania nie zostało bowiem wykazane, aby możliwości zarobkowe pozwanej pozwalały jej na uzyskiwanie wyższych dochodów, a który to stan majątkowy jednoznacznie wynika z przedłożonych przez pozwaną zaświadczeń. Uwzględniając przy tym, że ojciec powódek osiąga znaczne dochody, należało uznać, że takie rozstrzygnięcie było prawidłowe.

Wskazane powyżej okoliczności czyniły zasadnym zmianę zaskarżonego orzeczenia w zakresie określonym w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., natomiast w pozostałym zakresie, obie apelację zostały oddalone na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 100 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. poprzez wzajemne ich zniesienie, a to wobec oddalenia apelacji obu stron oraz przedmiotu roszczenia.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Marcin Rak